

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
(5 - 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1986)

Τό Α΄ Διεθνές Συμπόσιο Φιλοσοφίας καί Διεπιστημονικής Έρευνας έπραγματοποιήθη από τίς 5 έως 7 Σεπτεμβρίου 1986 στή Ζαχάρω μέ πρωτοβουλία του Δήμου καί τών μαζικών φορέων τής πόλεως. Σκοπός του Συμποσίου ήτο νά καταδειχθή ή σχέση μεταξύ φιλοσοφίας καί επιστήμης καί τό κατά πόσον ή μία έχει τήν ανάγκη τής άλλης, έφ' όσον, κατά τεκμήριον, καί οι δύο άποσκοπούν στή γνώση καί τήν άποκάλυψη τής αλήθειας. Στήν πατρίδα του άρχαίου σκεπτικού Πύρρωνος, τήν Ήλεία, καταβλήθη ή προσπάθεια έκ μέρους μεγάλης μερίδος όμιλητών του Συμποσίου πρός έπαναβεβαίωση του λόγου εκείνου, ότι δηλαδή ό έλεγχος τών άρχών τής νοήσεως μάς προφυλάσσει από τό δογματισμό στή θεώρηση τών προβλημάτων πού άφορούν τόν κόσμο καί τόν άνθρωπο. Ή πολυφωνία τών εισηγήσεων καί ό έξ αυτών διάλογος ώδήγησαν στό συμπέρασμα ότι δέν ύπάρχει ένας μόνον δρόμος γιά τή γνώση αλλά πολλοί. Ή αλήθεια τής επί μέρους επιστήμης μέ τό εξειδικευμένο άντικείμενο έχει καθολικό κύρος αλλά συγχρόνως σχετικό λόγω στενότητας όπτικοϋ πεδίου, πού δημιουργεί τό ειδικό άντικείμενό της. Ή αλήθεια τής φιλοσοφίας επίσης δέν έχει άποδεικτικό πάντοτε χαρακτήρα καί δέν πείθει τόν ειδικό επιστήμονα. Άντιθέτως ή στενή συνεργασία φιλοσοφίας καί επιστήμης βοηθεϊ στήν άποσαφήνιση τόσο τών όρίων τής επιστήμης καί τών ύπ' αυτής χρησιμοποιουμένων μεθόδων όσο καί στήν περιχαράκωση τών όρίων τής φιλοσοφικής διανοήσεως, πού πάντα προϋποθέτει τά συμπεράσματα τής επιστήμης αλλά καί τή γλώσσα μέ τήν όποία ή τελευταία έκφράζεται. Έτσι, προκύπτει τό λογικό συμπέρασμα ότι ανά πών βήμα ή μία έχει ανάγκη τής άλλης.

Ή Θεματική τών εισηγήσεων είχε ως κυρίους στόχους: α΄) τήν προβολή τής διδασκαλίας ήλείων φιλοσόφων (Λ. Κουλουμπαρίσης, «Ή σημασία τής διδασκαλίας του Πύρρωνος του Ήλείου γιά τή φιλοσοφία καί τίς επιστήμες» καί Α. Ζαχαρίου, «Ϊππίας ό Ήλείος ως μαθηματικός»), β΄) άντικείμενα επί μέρους επιστημών, όπως τήν άστρονομία (Π. Νιάρχος, «Προβληματισμοί γύρω από τίς σύγχρονες άστρονομικές παρατηρήσεις»), τήν Ιστορία (Σ. Φασουλάκης, «Από τό μερικό στό γενικό: Ή θέση καί ή σημασία τής τοπικής Ιστορίας»), τή μαθηματική (Γ. Χριστιανίδης, «Τό θεώρημα τών ύπολοίπων») καί τήν άριθμολογία (Έ. Μικρογιαννάκης, «Μία νέα "Έβδομάς"»), γ΄) τή σχέση φιλοσοφίας καί ποιήσεως (Ε. Αθανασόπουλος, «Φιλοσοφική μέθοδος καί θεωρία τής λογοτεχνικής κριτικής» καί Τ. Σπαντίδου, «Ή μέθεξη ως γνωσιολογικός όρίζοντας στήν ποίηση του Rilke»), δ΄) τή σχέση φιλοσοφίας καί επιστήμης (Δ. Κούτρας, «Φιλοσοφία καί επιστήμη κατά τόν Κ. Jaspers»), Θ. Πελεγρίνης, «Όυτοπία: επιστημονική ύπερβαση — φιλοσοφική νομιμότητα», Λ. Κουλουμπαρίσης, «Μύθος καί φιλοσοφία» καί Ν. Χρόνης, «Ή πρόδος στήν επιστήμη καί τή φιλοσοφία κατά τούς Horkheimer καί Adorno»), ε΄) τή σχέση επιστήμης καί ιδεολογίας (Ε. Μουτσόπουλος, «Ϊδεολογίες καί επιστήμη», Λ. Μπαρτζελιώτης, «Ϊπιστήμη καί ιδεολογία» καί Φ. Νικολόπουλος, «Τό μοντέλο τής κυβερνητικής καί ή μαρξιστική θεώρηση»), στ΄) τή σχέση επιστήμης καί ήθικής (Μ. Κουτλούκα, «Ό ρόλος τής φιλοσοφίας στή σύγχρονη επιστήμη» καί Π. Φαραντάκης, «Ϊπιστήμη καί έλευθερία τής βουλήσεως») καί ζ΄) τή σχέση φιλοσοφίας καί φυσικής επιστήμης (Μ. Μαρκάκης, «Φιλοσοφικές παραδοχές στά μοντέλα αίτιότητας» καί Δ. Μούκανος, «Ή δυνατότητα τής Μεταφυσικής από τά έξαγόμενα τής Κβαντομηχανικής»).

Κατά γενικήν έκτίμηση τό Συμπόσιο αυτό δύναται νά κριθί έπιτυχές καί από άπόψεως επιστημονικών πορισμάτων αλλά καί διοργανώσεως. Ή συμμετοχή καί τό ένδιαφέρον τών τοπικών πνευματικών ανθρώπων καί τών καθηγητών τής Μέσης Έκπαιδεύσεως —τόσο κατά τήν παρακολούθηση τών εισηγήσεων όσο καί κατά τόν έπακολουθήσαντα διάλογο— ήσαν κάτι περισσότερο του άναμενομένου. Τό πνεύμα πού έπεκράτησε καί ή

ἀκρα φιλοτιμία καί φιλοξενία ή έπιδειχθεΐσα έκ μέρους τών τοπικών παραγόντων άπετέλεσαν ένα δείγμα ίκανοποίησεως καί άμοιβής αλλά καί δίψας τής έλληνικής περιφερείας γιά περισσότερη καί καλύτερη πνευματική τροφή. Ή άναμενομένη δημοσίευση τών Πρακτικών του Συμποσίου θά παράσχη τήν εύκαιρία γιά μία πληρεστέρα άξιολόγηση τών έπιστημονικών πορισμάτων αυτού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΚ. ΚΟΥΤΡΑΣ
ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ
«ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ»
(19-21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1986)

Η Ομάδα Πρωτοβουλίας «Επιστήμη και Κοινωνία» (Ο.Π.Ε.Κ.) οργάνωσε ένα τριήμερο συνέδριο με θέμα «Μαρξιστική μεθοδολογία και κοινωνικές επιστήμες» μεταξύ 19 και 21 Σεπτεμβρίου 1986. Τους συνέδρους χαιρέτησε ο Πρόεδρος της Ο.Π.Ε.Κ. κύριος Πέτρος Γέμτος, Καθηγητής στο Οικονομικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μίλησαν διαδοχικά οι εξής καθηγητές: Τ. Μπουγάς από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ν. Βεντούρης από το Πανεπιστήμιο Tübingen, Μ. Νεμππί από το Πανεπιστήμιο Laval στον Καναδά, Ρ. Birnbaum από το Παν/μιο Παρισίων Ι, Ρ. Φακιολάς από το Ε.Μ.Π., η κα Ιωάννα Λαμπίρη-Δημάκη από το Παν/μιο Αθηνών, ο Η. Κατσούλης από την Πάντειο Ανωτάτη Σχολή, ο Α. Flew από το Παν/μιο του Reading, ο F. Eidlin από το Παν/μιο Guelph στον Καναδά, ο Α. Μπαγιόνας από την Πάντειο, ο Π. Χριστοδουλίδης από τη Σχολή Καλών Τεχνών, ο Π. Γέμτος από το Παν/μιο Αθηνών και ο Ειδικός Επιστήμων στο Παν/μιο Αθηνών Δ. Δημητράκος, που ήταν και ο κύριος οργανωτής του Συνεδρίου.

Το Συνέδριο κάλυψε προβλήματα ερμηνείας της μαρξιστικής θεωρίας και εφαρμοσιμότητάς της στις κοινωνικές επιστήμες καθώς και σχέσης του μαρξισμού ως ιδεολογίας μεθοδολογίας με την επιστήμη, όπως είναι το πρόβλημα της αξιολογικής ουδετερότητας, ιστορίας και ιστορικισμού, της σχέσης μαρξισμού και σύγχρονης επιστημολογίας κτλ.

Το Συνέδριο διεξήχθη στο ξενοδοχείο ROYAL OLYMPIC, που ήταν και ο τόπος διαμονής των ξένων συνέδρων. Η προσέλευση του κοινού ήταν πυκνή και η συζήτηση που διεξήχθη ήταν ζωνρή και σε υψηλό ακαδημαϊκό επίπεδο.

ΔΡ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΜΕ ΘΕΜΑ: «Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ»

Ιδιαίτερη επιτυχία σημείωσε το Τρίτο Πανελλήνιο Συνέδριο Φιλοσοφίας με θέμα «Η Διαλεκτική», που οργανώθηκε από την Ελληνική Φιλοσοφική Εταιρεία, σε συνεργασία με τη Φιλοσοφική Εταιρεία Κύπρου και το Διεθνές Δημοκρίτειο Ίδρυμα και διεξήχθη σε αίθουσες του Πανεπιστημίου Αθηνών από τις 25 έως τις 28 Σεπτεμβρίου 1986. Συμμετείχαν μια πλειάδα επιστημόνων, πανεπιστημιακών και μη, και παρατηρήθηκε αθρόα προσέλευση του ευρύτερου κοινού.

Η επίσημη πανηγυρική του Συνεδρίου έγινε στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστη-